voor iedereen

Een vol leven

Je hebt zoveel gezien. Een oorlog en de vrede erna. Paard en wagen en de eerste mens op de maan. Je schreef brieven die weken onderweg waren en keek, veel later, naar filmpjes van achterkleinkinderen die je nog moest vasthouden.

Wat een tijd heb jij overbrugd. En toch bleef je dezelfde: nieuwsgierig, eigenwijs, altijd een opmerking over het weer.

Jouw leven was geen sprint en geen rechte lijn. Het was een lange wandeling met omwegen, met mooie uitzichten en zware stukken, met mensen die een eind meeliepen en mensen die bleven.

En nu ben je aangekomen. Moe, zei je de laatste tijd. Niet ziek, gewoon moe, zoals je moe bent na een goede dag.

We zijn verdrietig, natuurlijk. Hoe oud je ook wordt, een stoel blijft altijd te vroeg leeg. Maar onder het verdriet ligt nog iets. Iets wat lijkt op dankbaarheid. Op verwondering, dat er zoveel leven in één mens past.

Rust maar. Je hebt het goed gedaan. Je hebt het helemaal gedaan.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com